

- *Program transformacji energetycznej Województwa Kujawsko-Pomorskiego*
- *Polityka kształtowania ładu przestrzennego w Województwie Kujawsko-Pomorskim*
- *Program adaptacji do zmian klimatu dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego*
- *Program rozwoju retencji dla celów rolniczych i środowiskowych w Województwie Kujawsko-Pomorskim*

W ramach celu „Dostępna przestrzeń i czyste środowisko” zawarto ustalenia związane z jakością przestrzeni województwa, dotyczące stanu środowiska oraz charakteru jego zagospodarowania. Podkreślić należy, że cel ten dopełnia pozostałe cele – odpowiadając za przestrzeń istotną dla procesów rozwoju społecznego, gospodarczego i spójność regionu, programowanych w ramach pozostałych celów.

Dla zapewnienia dostępu mieszkańców województwa do usług wysokiej jakości, formułuje się kierunki dotyczące rozwoju infrastruktury społecznej. Kierunki te są bezpośrednio powiązane z celami: „Skuteczna edukacja” oraz „Zdrowe, aktywne i zamożne społeczeństwo”. O ile ustalenia tych celów odnoszą się do funkcjonowania w ogóle oraz do wysokiej jakości merytorycznej prowadzonych działalności, to niniejszy cel odpowiada za stworzenie dla nich niezbędnego zagospodarowania, w tym także bazy lokalowej oraz jej wyposażenia. Na skuteczność procesów rozwoju społecznego wpływa bowiem także dostępność nowoczesnej, dobrze wyposażonej i atrakcyjnej infrastruktury. Formułowane kierunki obejmują działania polegające na tworzeniu nowej infrastruktury (poprzez jej budowę albo adaptację obiektów dotąd wykorzystanych na inne cele), ale także rozbudowie lub modernizacji infrastruktury już istniejącej. Cel ten dotyczy wszystkich aspektów usług publicznych, zwrócono uwagę także na kształtowanie przestrzeni publicznych. Należy zwrócić uwagę na zamiar realizacji wśród infrastruktury sportowej, także obiektów specjalistycznych, które mogłyby pełnić funkcje Wojewódzkich Ośrodków Szkolenia Sportowego (a nawet krajowych ośrodków przygotowań olimpijskich) dla wiodących i strategicznych dyscyplin sportu w województwie, w których zawodnicy zdobywają medale Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy. Z kolei rolę obiektów sportowych ogólnodostępnych, służących mieszkańcom dla rekreacji, aktywności fizycznej i dla amatorskiego uprawiania sportu, powinna w coraz większym stopniu pełnić infrastruktura przyszkolna. Jest ona bezpieczna, dobrze dostępna, efektywnie wykorzystywana. Aktualne dotąd hasło „sala gimnastyczna w każdej gminie” należy zastąpić hasłem wyrażającym nowe aspiracje: „sala gimnastyczna przy każdej szkole”. Dotychczas użytkowana infrastruktura sportowa, zwłaszcza wybudowana przed rokiem 2000, wymaga modernizacji lub zastąpienia nową. Często obiekty te są obecnie w złym stanie technicznym, nie są funkcjonalne, nie spełniają obecnych norm budowlanych. Pomimo tego, z powodu ograniczonej ilości obiektów sportowych, nadal są eksploatowane, bardzo często jakie jedyne obiekty w okolicy.

Ważnym aspektem jest także właściwe wyposażenie infrastruktury, która może mieć kluczowe znaczenie dla jakości jej funkcjonowania – przykładem może być wyposażenie warsztatów szkół branżowych oraz centrów kształcenia zawodowego, co podniesie skuteczność procesu edukacji. W tej grupie ustaleń odniesiono się do kwestii dostosowania bazy infrastrukturalnej usług publicznych wszelkich rodzajów oraz przestrzeni publicznych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, niesamodzielnymi i starszych. W przypadku realizacji jakichkolwiek inwestycji w sferze publicznej (a zachęcane do tego powinny być także podmioty realizujące przestrzenie komercyjne) należy w ocenie ich dostępności zawsze jako punkt odniesienia traktować dostępność dla osób z niepełnosprawnościami, w myśl zasady „co jest wygodne dla osoby niepełnosprawnej, jest też wygodne dla wszystkich”. W tej dziedzinie powinno się świadomie realizować działania na skalę większą, niż tylko minimalną, której wymagają przepisy. Kierunek ten ma fundamentalne znaczenie dla zapewnienia wspomnianym grupom osób równości szans rozwojowych wynikających z możliwości korzystania z usług, ale także pełnoprawnego funkcjonowania w życiu społecznym. W ramach ustaleń dotyczących infrastruktury rozwoju społecznego, zawarto także kierunek dotyczący stwarzania warunków rozwoju budownictwa mieszkaniowego, które wprawdzie nie może być traktowane jako typowa infrastruktura społeczna, ale wiąże się bezpośrednio z jakością życia wynikającą z charakteru zagospodarowania.

W sferze ochrony zdrowia podstawowe znaczenie, warunkujące jakość życia i bezpieczeństwo zdrowotne, mieć będzie zapewnienie dostępności do lekarzy specjalistów i opieki szpitalnej (na obszarach wiejskich nieco ponad 1/5 ludności ma dostęp do lekarza ogólnego w miejscowości zamieszkania), zwłaszcza w obliczu już obecnie bardzo dużego deficytu personelu ochrony zdrowia. Przy rosnącej liczbie ludności starszej, uwzględniając typową dla tej grupy większą częstotliwość korzystania z opieki specjalistycznej, przy ograniczonej mobilności, zaspokojenie tych potrzeb na satysfakcjonującym poziomie będzie stanowić istotny problem.

Kolejne grupy ustaleń w ramach celu głównego „Dostępna przestrzeń i czyste środowisko”, dotyczą kwestii kształtowania stanu środowiska przyrodniczego i przestrzeni kulturowej. Są to walory mające bezpośrednie przełożenie na jakość życia mieszkańców, a jednocześnie kształtujące pewien indywidualny kontekst